

Adam Ducher

„Z Prymasem Tysiąclecia ku społecznej miłości”

Wiara... w życie, które jest cudem

Nadzieja... na społeczną miłość

Miłość... do drugiego człowieka

Którego szanuję

W chwili narodzin i śmierci

W zdrowiu i w chorobie

W młodości i starości

Którego nie krytykuję

Złe słowo rani

Złe słowo krzywdzi

Złe słowo dyskryminuje

Wobec którego jestem życzliwy

Pomagam

Szanuję

Inspiruję

Z którym rozmawiam językiem miłości

O Bogu i Maryi

O bezbronnym nienarodzonym dziecku

O życiu świętym i nienaruszalnym

Któremu przebaczam siedemdziesiąt siedem razy

Krzywdy

Wrogość

Kłótnie

Któremu czynię dobro

Pomagając nieść krzyż

Pocieszając w smutku

Chroniąc życie nienarodzonego

Któremu współczuję

W trudnych chwilach

Podczas choroby

Po stracie bliskiej osoby

Za którego się modłę

By kochał cały świat

By podążał śladami Prymasa Tysiąclecia

By realizował Społeczną Krucjatę Miłości

W cierpieniu i samotności Prymasa Tysiąclecia

W Jego uśmiechu, mądrości i wierze

Dostrzegam człowieka

Otwieram się na jego potrzeby

Kocham...